

Dr hab. Barbara Mazuś z domu Deczkowska (1930-2020)

Urodziła się 20 listopada 1930 r. w Warszawie, z którą związała prawie całe swoje życie. W czasie okupacji mieszkała wraz z rodzicami Marianną i Julianem, dwoma babciami i trzema braćmi przy ul. Ursynowskiej 10 na warszawskim Mokotowie. Po ukończeniu szkoły podstawowej dostała się do drugiej klasy gimnazjum im. Hoffmanowej. W 1943 r. za namową przyjaciółki wstąpiła do drużyny harcerskiej. Jej trzech bracia w tym czasie już działali w konspiracji, w Szarych Szeregach - Bogdan Deczkowski ps. "Laudański" i Stanisław Deczkowski ps. "Madejski" w Batalionie "Zośka" plutonie "Alek", najmłodszy - Zbigniew w 7 p.p. AK "Garłuch". W tych formacjach wszyscy uczestniczyli w Powstaniu Warszawskim. Średni z braci, Staszek, zginął na Starówce 28 sierpnia w trakcie bombardowania kwatery Batalionu przy ul. Franciszkańskiej 12. Ojciec Julian Deczkowski ps. "Zaiwaniacz" działał w Zgrupowaniu "Żywiciel". Barbara przeszła w harcerstwie przeszkolenie w zakresie łączności i sanitarne. W czasie okupacji pełniła funkcję łączniczki hufcowej. Do Powstania miała stawić się na ul. Natolińską 4, jednak na punkt zbiórki nie udało się jej dotrzeć. W związku z tym pozostało operowanie w rejonie zamieszkania, gdzie dzieliła czas pomiędzy opiekę nad babciami i mamą, a pomoc rannym powstańcom w okolicach Parku Drezera, gdzie toczyły się ostre walki. Po kapitulacji wyszła z rodziną i ludnością cywilną z Warszawy poprzez "Wyścigi" do obozu w Pruszkowie. Po długiej tułaczce poprzez Wolbrom, Piastów, Rembertów, 18 stycznia 1945 r. pieszo wróciła do Warszawy, do częściowo zburzonej kamienicy przy ul. Ursynowskiej 10.

Po wojnie ukończyła Licem im. T. Rejtana, a następnie rozpoczęła studia na Wydziale Biologii Uniwersytetu Warszawskiego. Była pracownikiem naukowym w Instytucie Biochemii i Biofizyki PAN, w latach 70-tych Max Planck Institute of Biochemistry, w latach 1974-1996 Harvard University i Harvard Medical School, aby ponownie po powrocie do kraju

kontynuować pracę w Instytucie Biochemii i Biofizyki PAN, aż do przejścia na emeryturę. Jest autorką ok. 20 publikacji naukowych.

Była zaangażowana w działalność organizacji związanych z kultywowaniem pamięci o Powstaniu Warszawskim i Powstańcach Warszawskich, szczególnie tych jej najbliższych z Batalionu „Zośka”. Chętnie uczestniczyła w spotkaniach z młodzieżą w szkołach noszących imię związane z Powstaniem Warszawskim. Często można było ją spotkać spacerującą alejkami wśród kwater powstańczych na warszawskich Powązkach.

W życiu prywatnym była żoną Jędrzeja Mazusia, matką dwóch synów - Marka i Jacka, babcią czworga wnucząt i prababcią trojga prawnucząt, mieszkających na co dzień w Kanadzie.

Do końca pogodna, pełna niespożytej energii, odeszła 13 listopada 2020 r.

Niech na zawsze pozostanie w naszej pamięci.

Filip Sondij